

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

Bfv.I.890/2009/5. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2010. év február hó 2. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta az alábbi

v é g z é s t:

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben **a terhelt** által - védője útján - benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Heves Megyei Bíróság 1.B.510/2006/126. számú, valamint a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.225/2008/10. számú ítéletét **hatályában fenntartja.**

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem terjeszthet elő.

I n d o k o l á s

A Heves Megyei Bíróság a 2008. március 12. napján kelt 1.B.510/2006/126. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki

- a Btk. 166. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés f) pontja szerint minősülő emberölés bűntettének kísérletében,
- a Btk. 263/A. § (1) bekezdés a) pontja szerinti lőfegyverrel és lőszerszel visszaélés bűntettében,
- a Btk. 273. § (1) bekezdése szerinti önbíráskodás bűntettében,
- a Btk. 170. § (1) bekezdése szerinti testi sértés vétségében,
- a Btk. 271. §. (1) bekezdése szerinti garázdaság vétségében,
- a Btk. 324. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő rongálás vétségében.

Ezért részben mint különös visszaesőt, részben mint visszaesőt halmazati büntetésül tizenegy évi fegyházbüntetésre és nyolc évi közügyektől eltiltásra ítélte.

A megállapított tényállás lényege a következő:

I. P. B. sértett a terhelt közvetítésével annak ismerésétől 300.000 forint kölcsönt vett fel, amit azonban határidőben felszólítás ellenére nem fizetett vissza. Ezért a kölcsönadó a terhelttel együtt 2006. január 27. napján felkereste a sértettet, és a tartozás kiegyenlítését követelte. A sértett további haladékat kért, ezért a terhelt őt személygépkocsija kulcsának átadására szólította fel. Miután a sértett ezt megtagadta, a terhelt ököllel arcul ütötte. A sértett az ütéstől a földre esett, és ígéretet tett arra, hogy a következő napon a kölcsönt visszafizeti. Erre január 28-án sor is került. A sértett a bántalmazás következtében nyolc napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett el.

II. A terhelt korábbi élettársával 2006. január 13-án megszakította az együttélést. Már ezt megelőzően azt hallotta valakitől, hogy élettársa viszonyt folytatott a sértettel, amit élettársa tagadott. A terhelt azonban nem hitt neki.

A) 2006. január 28-án 14 óra körül személygépkocsival közlekedett, egy utast szállítva. Menet közben megpillantotta a sértettet, aki a házuk közelében állva valakivel beszélgetett. A terhelt megállt, és a gépkocsiból kiszállva szóváltásba keveredett a sértettel, miközben egyik kezében teleszkópos botot (viperát), a másikban nyitott zsebkést tartott. A sértett a terhelt elől menekülve házuk udvarába futott. Ekkor a terhelt a bottal a sértett testvéreinek az utcán álló személygépkocsiját kezdte ütni, betörve a két első ajtó ablakát, az első szélvédőt, a bal első indexlámpát, és behorpasztva a motorháztetőt. Cselekményével a járműben 119.900 forint kárt okozott.

Ezután visszaült a saját járművébe, mielőtt azonban elindult volna, ütőszerszámokkal megjelent a sértett, valamint annak apja és anyja. Jelen volt két további személy is. Az autóból kiszálló terhelt és a sértett családja között vita alakult ki a terhelt által okozott kár miatt, és ennek során a sértett apja egy vascsővel betörte a terhelt kocsijának hátsó szélvédőjét, ezzel 44.000 forint kárt okozva.

A terhelt ezután visszaült kocsijába és elhajtott.

B) A terhelt már ezt megelőzően - pontosan meg nem határozható időpontban - anélkül, hogy erre engedélye lett volna, megszerzett egy magyar gyártmányú, Luger (9x19 mm) kaliberű, P9R típusú, öntöltő rendszerű pisztolyt a hozzá tartozó tárral és legalább hat tölténnyel együtt. A fegyvert, amelynek gyártási száma R22709, eredetileg hatástalanították, utóbb azonban visszaélesítették; az működőképes és emberi élet kioltására alkalmas volt.

C) A sérült gépkocsival a sértett beállt udvarukba, a kapu két szárnyát maga mögött nyitva hagyva.

A terhelt, miután utasa kiszállt, megfordult és visszament a sértettek házához. Amikor a házhoz ért, attól 44,8 méterre a gépkocsi bal oldali ajtajának ablakát leengedte és sebességét csökkentette. A már korábban az ülésre helyezett, az előbbieken ismertetett, csőre töltött maroklőfegyvert a jobb kezébe vette, és azt a kormányt tartó bal keze fölött átemelve, a gépkocsi ablakán kinyújtva lövést adott le a kapubejáró előtt álló T. K. és T. R. sértettek irányába. Eközben az ugyancsak jelen lévő K. R. és S. F. a fedett kocsibejáró alatt tartózkodott.

A lövés senkit nem talált el; a lövedék a csapadékvíz-csatornát 118,2 cm magasságban átütve a háznak a szomszédos házhoz csatlakozó tűzfalában állt meg. A sértettek az első lövés hangjára a fedett kapubejáró alá futottak, és igyekeztek a kapu mindkét szárnyát becsukni. A második kapuszárny azonban megakadt és résnyire nyitva maradt.

A terhelt a gépkocsival továbbment, majd szinte megállva négy további lövést adott le: egyet a levegőbe, egyet a felé rohanó kutyára, kettőt pedig a kapu irányába. Az egyik lövedék 120 cm magasságban a ház falába fúródott, a másik a jobb oldali kapuszárnyat 200 cm magasságban átütötte és a ház vakolatában gurulatot kapva a kapubejáró túlsó oldalán az ablak külső üvegét 201 cm magasságban átütötte, majd a két ablaktábla között a párkányra esett.

Ezután a terhelt a helyszínről elhajtott; induláskor a fegyvert letéve véletlenül belelőtt autója jobb első ajtajának visszapillantó tükrébe is.

A lövések következtében nem sérült meg senki.

Az ítéletet az ellene bejelentett fellebbezésekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a 2008. december 2. napján kelt 2. Bf. 225/2008/10. számú határozatával felülbírált, és részben

megváltoztatta; a terhelt emberölés büntettének kísérleteként értékelt cselekményét 2 rendbeli, a Btk. 171. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. fordulata szerint büntetendő foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés büntettének minősítette; a kiszabott szabadságvesztést hét évi fegyházbüntetésre enyhítette.

A másodfokú bíróság az első fokú bíróság által megállapított tényállást a felvett bizonyítás, illetve az iratok alapján részben kiegészítette, részben helyesbítette. Ennek lényege e terheltet érintően a következő:

- A terhelt sem a cselekmény elkövetésekor, sem elbírálásakor nem szenvedett olyan kóros elmeállapotban, amely képtelenné tette vagy korlátozta volna cselekménye következményeinek felismerésében illetve abban, hogy e felismerésnek megfelelően cselekedjék.
- A terhelt által használt fegyverrel célzott lövés legfeljebb 50 méterre volt leadható, de a kilőtt lövedék kb. ezer méterig bírt ölő hatással.
- A terhelt az utolsó lövések leadásakor a sértettek házatól 10-12 méter távolságra volt.

..--..--..

A jogerős másodfokú határozat ellen a terhelt - védője útján - felülvizsgálati indítványt nyújtott be, annak jogalapjaként a Be. 416. § (1) bekezdés a) és b) pontját jelölve meg.

Indítványában arra hivatkozott, hogy a másodfokon eljáró ítélőtábla ugyan helyesen értékelte a lövések leadásával elkövetett cselekményt foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés büntettének, azonban tévedett, amikor azt két rendbelinek minősítette. Arra utalt, hogy a bírói gyakorlat szerint e cselekmény rendbelisége soha nem a sértettek számához igazodik, így a jogerős ítélet szerinti minősítés anyagi jogszabályt sért. Ezért arra tett indítványt, hogy a Legfelsőbb Bíróság változtassa meg a megtámadott határozatot, a kérdéses bűncselekményt minősítse egy rendbelinek, és a megváltozott minősítésre tekintettel enyhítse a kiszabott büntetést.

A legfőbb ügyész a felülvizsgálati indítványt kizártnak találta. Álláspontja szerint a terhelt terhére megállapított veszélyeztető bűncselekménynek a jogerős határozat szerinti minősítése ugyan valóban törvénysértő, miután az helyesen törvényi egységként értékelendő; azonban a terhelt terhére megállapított bűnhalmazatra, valamint különös visszaeső, illetve visszaeső voltára tekintettel az eltérő minősítés mellett sem törvénysértő a kiszabott büntetés. Ezért a felülvizsgálati indítvány elutasítására tett indítványt (BF.2577/2009.).

.-.-.-.-.

A felülvizsgálati indítvány nem megalapozott.

A Be. 416. § (1) bekezdés a) pontja szerint felülvizsgálati ok, ha a terhelt bűnösségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor.

Ilyen anyagi jogszabálysértésre azonban az indítvány nem utalt, a minősítéssel kapcsolatos kifogások ilyenek nem tekinthetők.

A 416. § (1) bekezdés b) pontja alapján akkor van helye felülvizsgálatnak, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése vagy a büntetőjog más szabályainak megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki vagy törvénysértő intézkedést alkalmaztak.

A felülvizsgálati indítvány annyiban helytálló, hogy az irányadó tényállás II/C. pontjában rögzített és a másodfokon eljáró bíróság által foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés büntettként értékelt cselekmény két rendbelikénti minősítése törvénysértő. Ezt a bűncselekményt a törvényi tényállás szerint az követi el, aki más vagy mások életét, testi épségét vagy egészségét szándékosan közvetlen veszélynek teszi ki. Ebből következően törvényi egység valósul meg akkor, ha az elkövető cselekménye révén két vagy több ember kerül veszélybe; azaz nem lett volna a terhelt terhére megállapítható e cselekmény kapcsán a homogén alaki halmazat.

Azonban a büntetés mértékét támadó indítvány a törvénysértő minősítés mellett is csak akkor foghat helyt a felülvizsgálati eljárásban, ha az emiatt, vagy a büntetéssel szorosan összefüggő, többnyire annak nemét, mértékét meghatározó, kötelezően figyelembe veendő büntetőjogi szabály megsértése miatt ugyancsak törvénysértő.

A Btk. 85. § (2) bekezdésére figyelemmel a terhelt terhére megállapított, bűnhalmazatot alkotó bűncselekmények közül a halmazati büntetés kiszabásánál a löfegyverrel és lőszerral visszaélés büntette miatt kiszabható - két évtől nyolc évig terjedő - szabadságvesztést kell alapul venni; a kiszabható büntetés tartama pedig ugyanezen törvényhely (3) bekezdése alapján két évtől tizenkét évig terjedő szabadságvesztés.

A jogerősen kiszabott büntetés neme törvényes, tartama pedig a törvénysértő minősítés ellenére az irányadó kereteken belüli, azaz szintén törvényes; így a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontjára alapozott indítvány sem megalapozott.

A Legfelsőbb Bíróság nem észlelt a 416. § (1) bekezdés c) pontjában megjelölt, feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést sem.

Ezért a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatokat a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

Az ismételt indítvánnyal kapcsolatos tájékoztatás a Be. 416. § (4) bekezdés b) pontján, valamint a 418. § (3) bekezdésén alapul azzal, hogy a Be. 421. § (3) bekezdésére figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság az ugyanazon jogosult által ismételten, vagy a más jogosult által azonos tartalommal előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2010. február 2.

Dr. Édes Tamás s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészár Róza s.k. előadó bíró, Dr. Szabó Péter s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

írnok

AIné